

אלו הם חיו

עמית חיו שר על הפחדים, הכאב והאובדן, אבל מצליח לא להכניס את המאזין לדיכאון

★ ★ ★

תכירו, עמית חיו, רקדן בעברו, מחזאי, צייד ותסריטאי, ועכשיו גם זמר עם אלבום בכורה לא רע בכלל (גילוי נאות: חיו עובד ברשת "זמן מעריב", אם כי אני אישית לחלוטין לא מביד אותו). באלבום "עולם של יופי" תמצאו עשרה שירים שהטיטל רוקיפופ הומצא ממש בשבילם. השיר הבולט מכולם הוא "החיים בלעדיך", שיר שמספר ברגש רב ובכאב גורל על האובדן בחייו של חיו: לפני בארבע שנים נפטר אביו עודא ממחלת הסרטן, וזה הביא את חיו להגשים את עצמו ולהוציא אלבום בכורה ("רוצה להגיד לך שאוהב/ שהחיים בלעדייך נושאים אתם כאב/ אך הוא משפיע עליי גם לטובה/ כי החלום שלנו נפרע"). מיד אחריו מגיע שיר טוב נוסף בשם "נוגע", שמעובד בקטע חצי אלקטרוני וחצי רוקיסטי עם אפקט קל על קולו של חיו שעושה את העבודה.

חיו חושף ופורס לאורך האלבום את ילדותו במושבניק ("גבר טיפה שונה", קטע רוק קלאסי עם מילים טעונות שיפור ובוסר רב) את הפחדים, את הברירות הגדולה ("ארוך סליחות, ארוך כל החיים/ הבא שמה אל רגעי ברירות קרים/ חבק אותי בחריה חבק את המועקה", מתוך בלדת הכאב "ברירות טופחת על דלתי") ואת הרצון להיות רצוי ונאהב. לא מדובר באלבום דיכאוני, אל תיבהלו. חיו זה לא ארקדי דוכין. חיו, למרות הכול, מסתמך באופטיזם, לפחות לפי שירים כמו "אני יודע", לפי החיוך בחזית הפה שעל העטיפה ולפי שם האלבום, שאינו משתמע לשני פנים.

קצמתי: "החיים בלעדייך"
דוברבן: "נוגע"

עמית חיו, "עולם של יופי" (עצמון)